

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΤΟΣ Β'

Εν Ἀθήναις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1894 Πέμπτη

ΑΡΙΘ. 48

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ Πέμπτην

Γραφεῖον: Ὁδὸς Δεληγεώργη ἀριθ. 36. — Μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Πελοποννήσου.

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότης: Ἰω. Π. Χρυσανθόπουλος.

Συνδρομὴ προπληρωτέα:

ἐν ἔτος 6 μῆνες 3 μῆνες

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ	6	3.50	2
ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	8	4.50	3

Οἱ προπληρώνοντες τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν των λαμβάνουσι ὡρεῖαν τὰς «Ἐπαγγελίας» (μυθιστόρημα) καὶ τὴν κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενην «Βιβλιοθήκην τῆς Οἰκογενείας» ἐκ 52 σελίδων.

Τιμὴ φύλλου: Δεπτὰ 10.

Τιμὴ ἀγγελίων: 30 λεπτά δι' ἕκαστον στίχον

Ὅταν αἱ συνδρομαὶ στέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ γραφεῖόν μας διὰ συστημένης ἐπιστολῆς, τὰ ταχυδρομικὰ εἶναι εἰς βῆρος τῆς «Οἰκογενείας.»

Ἀπαντες οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηῶν συνδρομηταὶ λαμβάνουσι τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας ταχυδρομικῶς.

Πωλεῖται κατὰ φυλλάδια: Ἐν Ἀθήναις, εἰς τὰ ἐν ταῖς πλατείαις περίπτερα· ἐν ταῖς ἐπαρχείαις εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρ. Πρακτορείου τῶν ἐφημερίδων. Ἐκαστὴν Πέμπτην μ. μ. εὐρίσκεται παρὰ τοῖς ἐφημεριδοπώλαις τῶν ὁδῶν.

ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΛΣΤΟΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΗΜΠΑΝΟΦ

Τοῦ Τσάρου τὴν ὄργην ὁ Κούρτσκις ἔφευγε, παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν δούλον του Βασίλειον Σημπάνοφ. Λίαν εὐτραφῆς ὁ πρίγκηψ Κούρτσκις ἦτο, καὶ ὁ ἵππος του καταπεπονημένος, ἔπεσε θανὼν —

τί ὄφειλ' ἐν τῷ μέσῳ ζοφερᾷ νυκτὸς νὰ πράξῃ; Ἀλλὰ ὁ Σημπάνοφ δουλικὴν φυλάσσωσιν πίστιν, δίδει εἰς τὸν πρίγκηπα τὸν ἰδικόν του ἵππον: «Πρίγκηψ ἀπελθε καὶ σπεῦσον εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον. Ἐγὼ δὲν θὰ βραδύνω ἔστω καὶ περὶ!»

Καὶ ἔφυγεν ὁ πρίγκηψ. Ὑπὸ ἐχθρικὴν Λιθουανῶν σκηνὴν, ὁ εἰς δυσμένειαν περιπεσὼν γενναῖος πρίγκηψ κἀθηται.

Τριγύρω ἐν ἐκπλήξει οἱ Λιθουανοὶ παρὰ τὴν θύραν συναθροῦνται ἄσκεπτοι· τῷ ρώσῳ ἦρωϊ προσφέρουσι τιμὰς, δικαίως δὲ θαυμάζει ὁ λιθουανὸς λαὸς κ' ἐξίσταται διὰ τὸν πρίγκηπα, ὅτι τυγχάνει φίλος των.

Ἄλλ' αἱ τιμαὶ

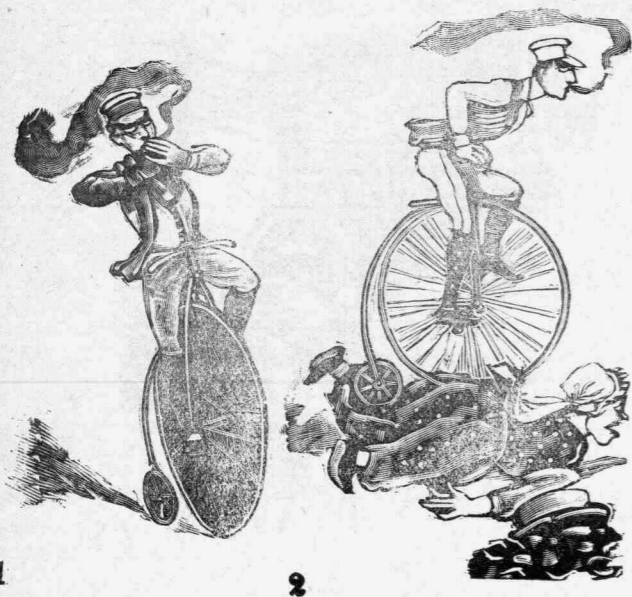
αἱ νέαι δὲν εὐφραίνουσι τὸν πρίγκηπα· εἶν' οὗτος ἔμπλεος πικρίας καὶ ὀργῆς· νὰ γράψῃ εἰς τὸν Τσάρον ἐτοιμάζεται ὁ Κούρτσκις καὶ τῆς προσβληθείσης του ψυχῆς τὴν φλόγα νὰ ἐκχύσῃ: «Ὅ,τι ἐν ἐμοὶ φυλάσσω καὶ αἰσθάνομαι, λεπτομερῶς τὰ πάντα θὰ ἐκθέσω εἰς τὸν ἄνακτα, εἰλικρινῶς δὲ καὶ χωρὶς περιστροφᾶς διὰ τὰς πρὸς ἐμὲ φιλοφρονήσεις του θὰ τὸν εὐχαριστήσω!»

Καὶ δολόκληρον

τὴν νύκτα ὁ βογιάρος γράφει διαρκῶς· ἐκδίκεισιν ἐκχέει ἡ γραφὴ αὐτοῦ· τὸ γράμμ' ἀναγινώσκει καὶ προσμεριδιᾷ, ἀναγινώσκει ἐν δευτέρου καὶ χωρὶς διακοπῆν νὰ γράψῃ πάλιν ἄρχεται. Τὸν ἄνακτα πληγώνει διὰ λέξεων πικρῶν, καὶ ὅταν ἡ ἡὼς ἀνέτειλε πρὸς ἀνακούφισίν του, ἔτελειωσε μεστὴ δηλητηρίου ἢ ἐπιστολῇ.

Ἄλλὰ καὶ ποῖος θὰ δεχθῇ τοῦ πρίγκηπος τὰς λέξεις τὰς θρασεῖας εἰς τὸν ἄνακτα νὰ φέρῃ; Ποῖος τὴν ζωὴν δὲν ἀγαπᾷ; Καὶ τίνος ἡ καρδία δὲν θὰ φοβηθῇ; Ἄκουσιος κατέλαβε τὸν πρίγκηπα ἀμφιβολία... Αἰφνης ὁμοῦ κἀθηδρος καὶ ἔμπλεος κιοιορτοῦ εἰσέρχεται ὁ δούλος του Σημπάνοφ: Πρίγκηψ, πρόσταξον, ἂν ἔχῃς χρεῖαν τῆς ὑπηρεσίας μου· οἱ ρώσοί μας, ὡς βλέπεις, δὲν μ' ἐπρόφθασαν! Τὸν δούλον ὁ βογιάρος πέμπει ἐν χαρᾷ καὶ τὸν ἐξαναγκάζει ἀνυπόμονος: «—Σὺ ἔχεις σῶμα ὑγιὲς καὶ τὴν ψυχὴν ἐπίσης ἰσχυράν· εἰς ἀμοιβὴν σου δὲ ἰδοὺ καὶ χρήματα!» Πρὸς τὸν αὐθέντην του τοιαῦτα ὁ Σημπάνοφ ἀπαντᾷ: «Καλῶς!

ε'.

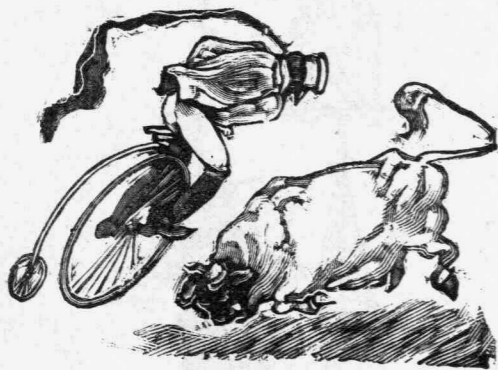

1

2

3

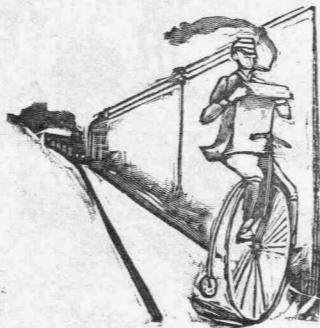

4

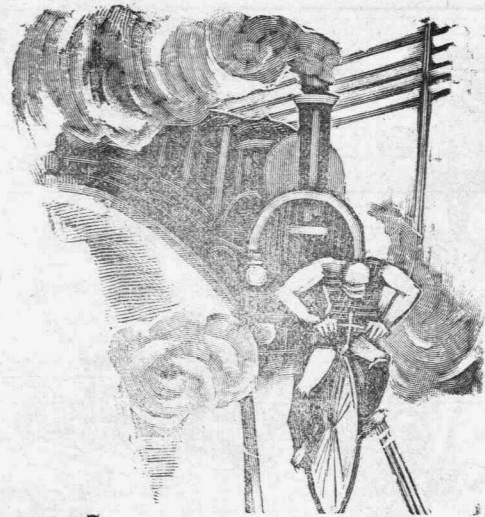

5

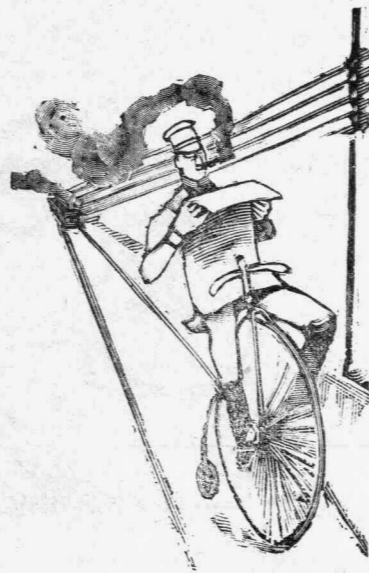
ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ

6

7

8

9

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ (Συνέχεια)

Εἰς μίαν συναναστροφὴν, ἡ πρώτη φροντίς σου δέον νὰ εἶνε νὰ μὴ ἀπαρέσκης, ἢ δὲ δεύτερα νὰ ἀρέσκης.

H. Taine

«Ποτὲ» εἶνε ἡ πρώτη λέξις ὄλων τῶν γυναικῶν, «Πάντοτε» εἶνε ἡ τελευταία τῶν.

Οἱ Γάλλοι δὲν ἄδουσιν πλέον, ἀφ' ὅτου ὅλοι ἐγειναν μουσικοὶ μετὰ πεντήκοντα ἐτι δὲν θὰ γράφωσι πλέον.

Arsène Houssaye

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

Ἔχεις καρδιά ὅπου κτυπᾷ
Μοῦ λὲς σὰν τὴν καρδιά μου
Μὰ τότε πῶς δὲν ἀγαπᾷ
Πῶς δὲν πονεῖ, γλυκειά μου ;

N. K.

ΓΡΙΦΟΣ

ΑΙΝΙΓΜΑ

Γράμμα εἶναι τὸ πρῶτόν μου
Ζῶον τὸ δεύτερόν μου
Ἄγγειον πολὺ χρήσιμον
Εἶναι τὸ σύνολόν μου.

Καταρράχι

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΝ

Τί πράγμα ὁμοιάζει τὴν Σελήνην ;
(Δάρισα) Α. Π. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ
Λύσις τοῦ ἐν τῷ ἀριθ. 46 αἰνίγματος.
Γάλα—ξείδι — Γαλαξειίδι.

Λύται. πολλοὶ ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπωλέσαμεν τὸν φακελλὸν τὸν περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν, καὶ δὲν ἐνθυμούμεθα τὰ ὀνόματα ἢ δύο ἐξ αὐτῶν, ἐθεωρήσαμεν προτιμώτερον νὰ μὴ σημειώσωμεν ἐνταῦθα οὐδὲν, διὸ αἰτούμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. ἀποστολέων.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ προβλήματος.

Ἡ μία τῶν χωρικῶν εἶχεν 7 αὐγά καὶ ἡ ἄλλη 5.

Λύται οἱ κ.κ. Πέτρος Α. Κτενᾶς, Ι. Δ. Ἀντωναρόπουλος, Ἀγαθόνικος Ἀθανασόπουλος, Γ. Α. Πετρίτσος (Ἀθηναί), Κ. Τριγῶνης (Μεσολόγγιον), Δ. Α. Σπηλιᾶδης (Πύργος) καὶ αἱ κυραὶ Μίνα Θ. Κωστοπούλου (Ναύπλιον), Π. Θ. Μ. (Ἀθηναί) Ε. Ι. Ρ. (Τρίπολις).

Λύσις τοῦ ἀπροσδοκίτου

Ἀπροσδοκίτως ἀπάντες, μᾶς ἀπέστειλαν τὴν αὐτὴν ἐσφαλμένην ἀπάντησιν, ἐξ ἐσφαλμένης ἀντιλήψεως τῆς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ῥήσεως «Πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνήσῃ τρίς ἀπαρνήσῃ με».

Ὁ ἀλέκτωρ οὐ ἠ φωνῆ ἠκούσθη εἰς ὄλον τὸν κόσμον ἦτο ἐν τῇ... **Κεῖθωτῷ τοῦ Νῶε**, ὅπου εὐρίσκετο τότε ὄλος ὁ μὴ πνιγεὶς κόσμος!

Γ. Γ. Μόνος αὐτῆς ἀμφοτέρων τῶν πνευματικῶν ἀνάσκησεων εἶναι ὁ ἐκ Λαρίσσης κ. Α. Π. Καραμπέλας.

Ἀνέξοδοι ἀπαντήσεις.

X. X. Τὸ δεύτερον ἔτος τῆς Οἰκογενείας ἀρχεται ἀκριβῶς τὴν 1 Μαρτίου διὰ τὴν ἀνανέωσιν δύνασθε νὰ ἀποστείλητε καὶ ἐξαμηθῶν καὶ τριμηθῶν.— I. K. Αἱ ὠραῖαι κοινωνικαὶ γελοιογραφαὶ τῆς Οἰκογενείας ἀρχονται ἀπὸ σήμερον.— Α. Β. Εἶδες τύχην; Καλὰ λέγει ἡ ποροιμία. Τοῦ τυχεροῦ γεννᾷ κι' ὁ κόκκορῆς του! — ΚΑΤΑΡ. Πύργον. Τὴν συνδρομὴν σας δύνασθε νὰ ἀποστείλητε ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ γραφεῖόν μας διὰ συστημένης ἐπιστολῆς καὶ θὰ λάβητε διὰ τοῦ ἔπομ. ταχυδρομ. τὴν ἀπόδειξιν. Ἀνταποκριτῆς μας καὶ πληρεξούσιός μας αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Ι. Σπ. Τζαβάρας.— ΟΙΚΟΚΥΡΑ. Τὰ κηροσταλάγματα ἐξαλείφονται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Παίρνετε μετ' τὴν τριμπίδα ἓνα κάρκουνον ἀναμμένο καὶ τὸ σβύστε εἰς τὸ νερόν ἁμέσως τὸ κλείετε ἐντὸς ἐνὸς πανιοῦ καὶ διὰ τοῦ ἐξω μέρους αὐτοῦ τρίβετε τὸ καθαριστέον μέρος.— Γ. Ἔχομεν πρὸ τοῦ τοῦ γραφείου μας δεκάδας προσωπικῶν ποιημάτων, ἀκροστιχίδων κλπ. θὰ δημοσιεύσωμεν ὅμως μόνον ἐκεῖνα, δι' ἃ οἱ ποιηταὶ τῶν ἐπλήρωσαν πρὸς 20 λεπτὰ τὸν στίχον, καὶ ὅταν ὑπάρχῃ χῶρος διαθέσιμος, προτιμωμένων πάντοτε τῶν ΠΡΟπληρωσάντων συνδρομητῶν. Ἐκ τῆς διπλασιάσεως τῶν συνδρομητῶν ἐξαρτᾶται ἡ τε βελτίωσις τοῦ φύλλου καὶ ἡ τῆς συνδρομῆς ἐλάττωσις.— ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΝ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΝ ἱεροδιάκονον Ἀγ. Θεοδώρου (Ἀροαναίς). Ἀντὶ νὰ μᾶς ἐρωτήσητε ἀνεκάμαμεν τὴν εἰκόνα (N) τοῦ Τέλλου δ' Ἀπέρευς Ἀθῆνας ἢ εἰς Ἀγρίνιον, προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ μᾶς ἀπεστέλλετε τὴν συνδρομὴν σας, διὰ νὰ κάμωμεν καλλιτέρας εἰκόνας ἐν τοῦτοις μάλιστα, ἀψίχορς καὶ εὐερέθιστε ἱεροδιάκονοι, ὅτι ἡ εἰκὼν ἐποιήθη ἐν Νεῶ Ἰόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς, δὲν ἐξετυπώθη δὲ ὡς εἶθε ἐνεκα ἐλλείψεως εἰδικοῦ οὗ διὰ τὰς τοιοῦτου εἰδους εἰκόνας πιεσθηρίου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΙΛΙΝΑ. Τοιοῦτον τίτλον φέρει τὸ τετραπρακτὸν δράμα τοῦ δεκαπενταετοῦς Εὐγενίου Ν. Ζήνωνος, σπουδαστοῦ τοῦ ἐν Σάμῳ Πυθαγορείου Γυμνασίου, καὶ ἀδελφοῦ τοῦ ἐν Νοβορωσσίτικῃ προξένου μας κ. Φακίανος Ζήνωνος. Τὸ δράμα περιέχει καὶ ἰδέας ὠραίας καὶ γλωσσικῆς ἀρεσκείας καὶ τέχνης οὗ τὴν τυχούσαν ἀν κρίνωμεν δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ πρώτου ἔργου του δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν παρ' αὐτοῦ πολλὰ εἰς τὸ μέλλον.